

ИГРА

(драматизована је прича из дела *Доживљаји Николетине Бурсаћа*, Бранка Ђопића)

(драматизовала Алексић Зорица)

ЛИКОВИ:

- ⇒ Приповедач
- ⇒ Николетина Бурсаћ
- ⇒ Девојчурак

ПРИПОВЕДАЧ: Таман када је силазио низ неку низбрдицу, десетар Никола се загледао у једну трешњу крај пута , па се спотаче и паде.

ДЕВОЈЧУРАК: Дођи друже да те дигнем . Да нијеси пребио пушку , кукавче мој ?

НИКОЛЕТИНА БУРСАЋ: Пребићу ја теби ноге , лајавицо! Види је само.

ДЕВОЈЧУРАК: Охо , да тако пребијаш фашисте , више ниједног не би било на овоме свету. Пази јунака. Еј , друже...

ДЕВОЈЧУРАК: Еј , друже... Друже , има ту доље , иза оуке , једно девојачко гробље , све побио један таки јунак као што си ти .

НИКОЛЕТИНА БУРСАЋ: Чујеш ли ти , девојчуро , окани ме се ! Насадиласи се ту на плот ко чавка па само гракћеш.

ДЕВОЈЧУРАК: Гавран гракће , друже , чавка чакиће !

НИКОЛЕТИНА БУРСАЋ: Чакиће , чакиће ! Е , јеси ми паметна ! Чакиће тука , ћурка .

ДЕВОЈЧУРАК: Вала си ми и ти велику мудрост научио од тог твог комесара . Дедер шта још знаш , да и ја чујем , па да се мало изградим .

НИКОЛЕТИНА БУРСАЋ: Чујеш ли ти , ждребицо једна , дедер ти престани харингирати против наше борбе.

ДЕВОЈЧУРАК: Охо-хо баш те се бојим . Јели те је то комесар научио да другарице називаш девојчурама и ждребицама .

НИКОЛЕТИНА БУРСАЋ: Ма шта ти то ту. Видим ја да смо теби мрски и ми и наши комесари . Чекаш , ваљда , краља Петра , а ?

ДЕВОЈЧУРАК: Ето ти види како ти погоди ! Баш њега читаво јутро чекам . Чувам говеда и чекам .

НИКОЛЕТИНА БУРСАЋ: Хм, ђаво ће те знати .

ДЕВОЈЧУРАК: Их , колике су ти шаке.

НИКОЛЕТИНА БУРСАЋ: Шта је тебе брига за мојим шакама . Боље ти је обриши ту губицу , сва су ти модра од црних трешања.

ДЕВОЈЧУРАК: Их, губица ! Цура има усне , а кобила губицу . Ни то не знаш .

НИКОЛЕТИНА БУРСАЋ: А ти ми опет много знаш . Боље ти је да почешљашту косурину . Као да ти је вук јагње на глави појео .

ДЕВОЈЧУРАК: А мислиш да је боља та твоја бећарска кика .

НИКОЛЕТИНА БУРСАЋ: Не боли тебе брига за мојом косом .

ДЕВОЈЧУРАК: Твоја коса , твоја коса , их ! А зашто твоја коса не би била моја !

НИКОЛЕТИНА БУРСАЋ: Пази ти ње: а откуд твоја ?

ДЕВОЈЧУРАК: Моја ,па моја . И то може бити , што се чудиш; Еј , друже , окрени дер се .

НИКОЛЕТИНА БУРСАЋ: Нећу !

ДЕВОЈЧУРАК:Окрени се болан , што се љутиш .

НИКОЛЕТИНА БУРСАЋ:Ама , нећу ! Сјаши ти ,цура , с мене .

ДЕВОЈЧУРАК:Ето , ти га сад. Ја да некога сјашем . Баш ти некакав отрован створ; Друже , је л ово твоја пушка ?

НИКОЛЕТИНА БУРСАЋ:Хм , види је. Није него светог Игњатија Богоносца .

ДЕВОЈЧУРАК:Их , какав си !Ја те питам ...

НИКОЛЕТИНА БУРСАЋ:Питаш ме .Остави моју пушку на миру !

ДЕВОЈЧУРАК:Ето , ти је па се наједи ! Дабогда ти се осушила !

НИКОЛЕТИНА БУРСАЋ:Пази га , прави капиталиста ! Вуче ли вуче.

ДЕВОЈЧУРАК:Друже , да ово неће изненада пукнути ?

НИКОЛЕТИНА БУРСАЋ:Пукнуће , јашта нег' пукнути , ко гром ! Ух , каква си ... ко светлеће зрно.

ДЕВОЈЧУРАК:И јесам зрно . Ударим те само овако у срце – зиг !(*Девојчица брзо боцну кажипрстом Николетину у груди . Момку нестаде даха као да су га погодили из топа*) Погибе , славе ми , ко Хајдук-Вељко .Је ли ти жао што сам те убила ?

НИКОЛЕТИНА БУРСАЋ:Зар , мени жао ? Вала , нек погинем од твоје руке , па макар ... А неће ти бити жао кад ја погинем

ДЕВОЈЧУРАК:Шта ти то ? Их , шалиш се , а ?

НИКОЛЕТИНА БУРСАЋ:Погинућу да знаш . Видећеш само : овако пушка , овако капа , а овако ја , пред самим бункером на Бихаћу .Боље је тако , кад ме нико не жели .

ДЕВОЈЧУРАК:Ма лажеш ти само , страшиш ме .Како си само тако без душе , па мислиш да те ја не бих жалила .

НИКОЛЕТИНА БУРСАЋ:Ех , би !Ти ћеш пјевати кад ја будем погинуо.

ДЕВОЈЧУРАК:Их , срам те било .Лажеш , лажеш , лажеш!(*Девојчица љуби Николетину у образ , а затим га нагло одгурне*) .Ето ти сад , лажљивче , па погини , баш ме брига ! Срам те било !